

otrzymany z podzielenia tejże ogólnej sumy przez sumę podatków, wymienionych w art. 5 i 6 ustawy, przypadających na wszystkich płatników, mnoży się przez sumę tychże podatków, przypadającą na każdego z tych płatników.

§ 13. Dla zapewnienia zarządom gmin podstaw wymiaru samoistnego podatku wyrównawczego, urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych prześlą im w terminie dni czternastu od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia — dane liczbowe, dotyczące przypadającego na poszczególnych płatników w r. 1931 zasadniczego podatku gruntowego oraz cen wykupionych przez płatników świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, zaś wydziały powiatowe — dane liczbowe, dotyczące państwowego podatku od budynków. Dane te w latach następnych dostarczone będą do dnia 1 marca każdego roku.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
J. Jędrzejewicz

674.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 17 sierpnia 1931 r.

o uldze celnej na suszone morele, brzoskwinie i gruszki.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Poniżej wymieniony towar opłaca cło ulgowe, którego wysokość w stosunku procentowym do cła normalnego (autonomicznego) określa się jak następuje:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w % cła nor- malnego (au- tonomicznego)
z 7 p. 1	Suszone morele, brzoskwinie i gruszki, sprowadzane do dalszego przerobu — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu .	60

O ile chodzi o towary, które będą podlegały postanowieniom rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1928 r. w sprawie cła maksymalnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66), cło ulgowe, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, będzie wynosiło uwidoczniony w powyższej tabeli odpowiedni procent cła maksymalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po dniu ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1931 r. włącznie.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

675.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU W POROZUMIENIU Z MINISTREM SKARBU

z dnia 20 lipca 1931 r.

o dopuszczeniu do obrotu handlowego wyrobów złoty- ch i srebrnych zaopatrzonych w dawne cechy pro- biercze.

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 470) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyroby złote i srebrne, wytworzone przed wejściem w życie ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 470) i zaopatrzone w dawną państwową rosyjską lub austriacką cechę probierczą, zgłoszone przez wytwórców lub handlujących wyrobami złotniczymi, zwalnia się od próbowania i cechowania i dopuszcza się do obrotu handlowego po stwierdzeniu we właściwym urzędzie probierczym tożsamości wymienionych cech i oznaczeniu ich znakiem sowy. Za czynności powyższe pobierana będzie należna opłata probiercza.

§ 2. Wyroby złote i srebrne opatrzone dawnymi polskimi cechami probierczymi, znajdujące się w handlu, zwalnia się od obowiązku próbowania i cechowania w urzędach probierczych.

Wyroby powyższe mogą być na żądanie wytwórców względnie handlujących wyrobami złotniczymi oznaczone przez właściwy urząd probierczy

znakiem sowy, po pobraniu należnej opłaty probierczej.

§ 3. Wyroby wymienione w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, wytrzymujące najniższą przepisaną próbę, mogą być na żądanie wytwórcy lub handlującego wyrobami złotniczymi o cechowane właściwą obowiązującą cechą probierczą obok znaku sowy. Za czynność powyższą pobierana będzie należna opłata probiercza, niezależnie od opłat przewidzianych w §§ 1 i 2.

§ 4. Wyroby złote i srebrne wymienione w § 1 oraz w § 2 niniejszego rozporządzenia, będące własnością prywatną, mogą być przez tychże właścicieli przedstawione do urzędu probierczego do zbadania po pobraniu należnej opłaty probierczej, przy czym urząd probierczy na żądanie wydaje piśmienne zaświadczenie stwierdzające wynik badania powyższych wyrobów.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

676.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 14 września 1931 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 3 sierpnia 1928 r. o opłatach za czynności urzędów miar.

Na podstawie art. 23 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15 poz. 211), punktu 16 art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 308) oraz § 16 ustawy z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. U. Rzeszy niem. str. 349) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 3 sierpnia 1928 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 677), uzupełnionem i zmienionem obwieszczeniem z dnia 14 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 1, poz. 14) oraz rozporządzeniem z dnia 17 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 198), wprowadza się następujące zmiany:

1) Punkt 4 § 3 otrzymuje treść następującą:

„4. Jeżeli sprawdzanie liczników energii elektrycznej dokonywane jest przez urząd miar na prywatnym punkcie legalizacyjnym, to opłaty dodatkowej nie pobiera się i ponadto udziela się zniżki opłat, wynoszącej 50% opłaty zasadniczej”.

2) § 11-a otrzymuje treść następującą:

„§ 11-a. Za asystę urzędnika przy dokonywaniu czynności, związanych z konserwacją względnie drobną naprawą narzędzia mierniczego, jeżeli ich dokonanie nie powoduje konieczności ponownego sprawdzenia narzędzia mierniczego, a tylko wymaga usunięcia niewygasłej cechy legalizacyjnej, znajdującej się na tem narzędziu, i ponownego jej nałożenia, oraz za czynność legalizacyjną urzędnika, ograniczającą się jedynie do nałożenia cechy zabezpieczającej, pobiera się opłatę w wysokości 20% opłaty zasadniczej, jaka należałaby się za sprawdzenie tego narzędzia. Opłata ta nie może wynosić mniej jak 8 złotych od każdego zgłoszenia, o ile wymienione czynności urzędnika odbywają się poza miejscem urzędowym.

Przy delegacjach urzędników celem dokonania wyżej wspomnianych czynności mają także zastosowanie §§ 5 i 6 niniejszych przepisów”.

3) W ostatnim zdaniu § 22 wyraz „kresiek” zastępuje się wyrazem „wskaźników”.

4) Punkt 11 § 34 otrzymuje treść następującą:

„11. Za sprawdzanie liczników energii elektrycznej, dokonywane przez instytucje, upoważnione przez Dyrektora Głównego Urzędu Miar na podstawie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 230) do legalizowania liczników energii elektrycznej, instytucje wymienione obowiązane są pobierać opłaty, wyszczególnione w punktach 1 — 7 i 10 niniejszego §-u, i przekazywać Głównemu Urzędowi Miar 30% od sum, należnych za sprawdzanie”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1932 r., z wyjątkiem punktów 2 i 3 § 1, które wchodzi w życie z dniem 1 października 1931 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*